

[Palle Simonsen]

statsministeren har sagt på dette område. Jeg synes, det er en meget realistisk måde at tackle dette problem på. Det er hykleri, når man søger at gøre dette specielle våben til noget særlig forfærdeligt og gruopvækkende. Når der findes kernevåben – hvad vi selvfølgelig alle sammen for så vidt kan beklage – er en afart af disse kernevåben for så vidt ikke værre end det, der allerede eksisterer. Det må i øvrigt også fastslås, at der selvsagt eksisterer våben, der kan være lige så modbydelige på den anden side. Så kan man spørge: ja men kan man ændre på det? Jeg tror ikke, der er mange realistiske muligheder på dette tidspunkt, og jeg håber, når det drejer sig specielt om neutronbomben, at regeringen vil fastholde den samme linie som den, statsministeren og udenrigsministeren har givet indtryk af indtil dato.

Det er da klart, at isoleret vurderet kan den megen forskning i nye våbenarter virke umenneskelig og ubehagelig, men den er et naturligt resultat, som jeg har været inde på, af den situation, vi befinder os i. Når det bliver sagt, bl. a. også af ministeren, at en tredjedel af den teknologiske indsats i verden finder sted på våbenområdet, kan det selvfølgelig lyde meget drastisk, og det er det også, men det kan vel heller ikke vurderes så isoleret, som det bliver gjort fra ministerens side, for den teknologiske udvikling, som finder sted på dette område, har jo en meget stærkt afledende virkning, som vi også i fredstid har en meget stor glæde af på alle områder.

Jeg skal ikke komme med flere bemærkninger, hverken til ministeren nu eller til hr. Gert Petersen, bortset fra den ene til hr. Gert Petersen, der sluttede af med at sige, at han opfordrer regeringen til at se bort fra pagtbindinger ved forhandlingerne i FN omkring nedrustningen. Nu føler jeg mig ikke bekymret for, at regeringen vil følge dette råd, men for en ordens skyld til jeg gerne sige, at det at se bort fra pagtbindinger faktisk er noget af det værste, man kunne gøre på dette tidspunkt.

Det er da min konklusion her i dag, at den størst mulige solidaritet og det størst mulige samarbejde NATO-landene imellem er forudsætningen for, at der på noget tidspunkt kan komme nogle fornuftige resultater ud af forhandlinger på mange niveauer, forhandling, som vi er parat til at bakke rege-

ringen op i, men hvor vi hele tiden holder fast i den reelle baggrund.

Med disse bemærkninger skal jeg også sige, at vi ikke kan stemme for det af hr. Gert Petersen fremsatte dagsordensforslag.

Melchior (CD):

Jeg vil gerne starte med at sige minister Lise Østergaard tak for redegørelsen. Ministeren sagde, at man må ønske en bred og almindelig interesse i befolkningen for disse spørgsmål. Det må man da i høj grad. Men besætningen her i salen – jeg tænker ikke på gulvet, men på presselogen og tilhørerlogerne – tyder ikke på, at den omstændighed, at denne debat i dag har været på tingets dagsorden, ligefrem har påkaldt en gevaldig interesse ude omkring. Men det skyldes formodentlig, at man var nogenlunde klar over, hvad ministeren ville og måtte sige. Uanset hvad partifarve regeringen har eller ville have haft, ville en tilsvarende tale formodentlig være blevet holdt af den ansvarlige minister. Dette er absolut ingen kritik, men kun en understregning af, at der er så bred enighed imellem partierne og i befolkningen om denne sag, at der altså ikke er noget, der dirrer i luften og ligesom påkalder et fremmøde, og formodentlig vil referaterne, der når ud til befolkningen, også bære præg deraf.

Redegørelsen bød altså ikke på nogen særlige overraskelser, og det kan jeg kun være glad for. Jeg vil gerne understrege et par af de bemærkninger, som ministeren har gjort, dels dette, at rustningsproblematikken ikke kan ses isoleret, dels at man ikke skal blive offer for ønskedrømme, hvor kønne disse drømme end måtte forme sig, at det vigtigste mål for Danmarks forsvars- og sikkerhedspolitik og altså også for vor stillingtagen til nedrustning, er at sikre Danmarks eksistens som en uafhængig nation usvækket. Det var et citat.

Jeg vil også gerne med tak notere mig ministerens påpegning af – jeg tror, hr. Lasse Budtz gjorde en lignende bemærkning – at vort medlemskab og vort helhjertede medlemskab – ordet helhjertet er mit, men i øvrigt er det ministerens citat – af NATO og vor interesse i nedrustning ikke danner noget modsætningsforhold. Ministeren sagde så, at realistiske nedrustningsinitiativer er påkrævede. Jeg tror, jeg har hørt godt efter, og jeg